

פרשת ויצא

בפרשת השבוע כתוב שיעקב הולך לישון ושם כמה אבנים מתחת לראשו, אך כאשר הוא קם כתוב "ויקח את האבן אשר שם מראשותיו", כלומר אבן אחת בלשון יחיד!

המדרש אומר שהאבנים רבו בניהם כי כולן רצו להיות מתחת לראשו של יעקב ולכן ה' הפך אותן לאבן אחת.

מדרש זה לא בא לתאר נס אלא ללמד אותנו רעיון חשוב, כאשר כולנו רבים על מטרה מסויימת, הדרך הנכונה ביותר כדי לפתור את המריבה היא להתאחד ולעבוד בשיתוף פעולה.

פעמים רבות הוויכוחים והמריבות נובעים בעצם מגאווה ומנסיון להשפיל את הזולת, אבל אם משנים את התפיסה ומשתדלים להבין ולהכיל את דעתו של הזולת, מתברר שניתן להתחבר זה לזה והמטרות שלנו אינן כל כך רחוקות זו מזו, אם נדע לוותר על האגו והמעמד ולהתפשר היכן שניתן, כולנו נרוויח מכך.

בבית הספר שלנו האחדות היא הכח המוביל, אנו מנסים ללמוד להכיר את גווני החברה השונים מתוך אמונה שניתן לחיות ביחד והבדלי התרבות לא צריכים להפריד אותנו זה מזה. גם כאשר אנו חולקים על הזולת ניתן לראות את הצדדים הטובים הקיימים אצלו ולאחד את כוחותינו למען המטרות המשותפות, ולהכיל את השונות שלנו זה מזה מתוך שלום והערכה הדדית.

אם נכיר את השני באמת, לא מתוך תדמית חיצונית או התגוננות, נגלה שבעצם האבנים השונות הן אבן אחת גדולה, שיש לה גוונים שונים שמסוגלים להתאחד זה עם זה ולחיות ביחד.

שבת שלום, יאיר שטראוס.

רב בית הספר משלב "קשת התקווה" באליקים

לתגובות: yaistr@gmail.com